

Τῶ ΑΥΤΟΤ ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΜΕΛΕΤΙΟΝ

Ἀρχιεπίσκοπον Ἀντιοχείας Ἐπιτάφιος.

ΗΥ΄ ἔτισεν ἡμῖν τὸν ἀειθρὸν τῶν Ἀποστόλων ὁ νέος Ἀπόστολος, ὁ συγκαταψηφισθεὶς μὲν τῶν Ἀποστόλων. Εἴληκεσαν γὰρ οἱ Ἅγιοι πρὸς ἑαυτῆς τὸν ὁμότροπον, τὸν ἀθλιτῶν οἱ ἀθλιταί, τὸν σεφανίτῶν οἱ σεφανῖται, τὸν ἀγνόν τῆ ψυχῆ οἱ καθαρὸι τῆ καρδίᾳ, τὸν κήρυκα τῶ λόγῳ οἱ ὑπηρεταὶ τῶ Λόγῳ. ἀλλὰ μακαριστὸς μὲν ὁ Πατὴρ ἡμῶν, ἡς τῶ Ἀποστολικῆς συσκλίῃς, καὶ ἡς πρὸς τὸν Χριστὸν ἀναλύσεως, ἔλθεινοὶ δὲ ἡμεῖς· ἔ γὰρ ἔα μακαρίζειν ἡμᾶς τῆ Πατρὸς τῆς δὲ κληρίας, ἡ ἀσεία τῆς ὀρφανίας. ἐκείνῳ κρεῖττον ἢ τὸ σὺν Χριστῷ εἶναι ἢ τῆς ἀναλύσεως, ἀλλ' ἡμῖν χαλεπὸν τὸ διαζυχθῆναι τῆς πατρικῆς προσασίας. ἴδὲ γὰρ βυλῆς καιρὸς, καὶ ὁ συμβαλλῶν σιγαῖ. πόλεμος ἡμᾶς πᾶρεσοίχισαι, πόλεμος αἰρετικὸς, καὶ ὁ στρατηγῶν ἔκ ἐστὶ. κάμνει ταῖς ἀρρώσῃαις τὸ κοῖνον σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὸν ἰατρὸν ἔχ' ἀείσκοντα. ὁρᾶτε ἐν ποταποῖς τὰ ἡμέτερα; ἐβελόμεν, εἰπως οἰόντε ἢ, τονώσας ἑμαυτῆ τῆ ἀθρείων, σιωνναβλιῶαι τῆ ὄγκῳ τῆς συμφορᾶς, καὶ τινὰ ρῆξαι φωνῆ κατ' ἀξίαν τῆ πάθῃς. καθάπερ οἱ θηναῖοι πεποιήκασιν ἔτοι, μεγαλοφῶνας τῆ ἐπὶ τῆ Πατρὶς συμφορᾶ ὀδυρόμενοι. ἀλλὰ τί πάθῃ; πῶς βιάσομαι γλώσσῃν εἰς ὑπηρεσίαν τῆ λόγῳ, καθάπερ τινι πέδη βαρεία τῆ συμφορᾶ πειδηθεῖσαν; πῶς ἀνοίξω στόμα τῆ ἀφασίᾳ κεκρημιθῶν; πῶς πορῶμαι φωνῆ, εἰς πάθῃ καὶ θρήνη καὶ συνηθείας κατολιθαίνουσαν; πῶς ἀναβλήσω τοῖς τῆς ψυχῆς ὀφθαλμοῖς, τῆ τῆς συμφορᾶς γνώφῃ κεκαλυμθῶς; τίς μοι διαχρῶν τῆ βαθεῖαν πύτῃ καὶ σποτεινῆ τῆς λύπης σιφῆδῃ; καὶ ἔξ ἀιθείας λαμπαρῶν ἀναδείξει τῆ τῆς εἰρή-

ἡς ἀκτίτα; πόθεν δὲ καὶ ἀλάμψει ἡ ἀκτίς, τὰ φωστῆρος
 ἡμῖν καταδύατος; ὡ κακῆς σκοτομύνης, ἀνατολὴ φωστῆ-
 ρος ἔκ ἐλπίζεσης. ὡς ἀποκλιπτόν ἡμῖν ἐν τῇ παρόντι πό-
 πῳ, νῦν τε καὶ παρῶν οἱ λόγοι γίνονται; τότε γαμικῶς ἐχο-
 ρόμην, νῦν ἐλευθῶς ὅτι τῇ πένθει σναζομην. τότε ὅτι
 θαλάμιον, νῦν ὀπιτάφιον ἄδομην. μέμνηθε ἦν ὅτε τὸν πένθ-
 ματικὸν ὑμᾶς γάμον εἰσιάσαμην, τῷ καλῷ νυμφίῳ εἰσοικί-
 ζοντες τὴν καρδίαν, καὶ τὰ τῆς λόγων ἔδρα καὶ δυνάμει
 ἡμῶν εἰσιωεγκάμεθα, ἀφραύροτες ἐν τῇ μέρει, καὶ ἀφραύ-
 ροίμοι. ἀλλὰ νῦν εἰς θρῦλὸν ἡμῶν ἡ χαρὰ μεθρημάθη, καὶ
 ἡ τῆς ἀφροσύνης πειροβλή, σάκκος ἐγένετο. Ἡ τὰ χασιώ-
 πῃ εἶδει τὸ πάθος, καὶ εὐδον ἀποκλείειν τῇ σιωπῇ τὴν
 ἀλγηδόνα, αἷς αὐτὴ μὴ διοχλοίηται τὴς ἡμῶν τῷ συμφῶτος, καὶ
 ἔχοντες τὸ φαιδρὸν τῷ γάμῳ εὐδύμα, ἀλλὰ μελανειμονέντες
 τῷ λόγῳ; ἐπειδὴ γὰρ ἀπῆρθη ἀφ' ἡμῶν ὁ καλὸς νυμφίος,
 ἀθρόως τῷ πένθει καταμελασθήμεν, καὶ ἔκ ἐστὶ σιωπῆως κα-
 ταφαιδρῦσαι τὸν λόγον, τὴν κοσμησάν ἡμᾶς σολιὰ τῷ φθῆ-
 νει ἀποσυλήσαντος. Πλήρεις ἀγαθῶν πρὸς ὑμᾶς ἀπλωπῆκα-
 μην. γυμνοὶ καὶ ποῆτες ἀφ' ὑμῶν ἐποσρέφομεν. ὀρθῶς ἔχο-
 μην ὑπὲρ κεφαλῆς τὴν λαμπάδα, πλοσῖω τῷ φωτὶ καταλάμ-
 πυσμα. ταύτῃ ἐσβασμῶν ἀναπομίζομεν, εἰς καπνὸν καὶ κόπῃ
 ἀελευθῶτος τῷ φέγγος. Ἐχομεν τὸν θησαυρὸν τὸν μέγα ἐν
 ὀσρακίῳ σκεύει. ἀλλ' ὁ μὲν θησαυρὸς ἀφανής, τὸ δὲ ὀσρά-
 κιον σκεῦος, κερὸν τῷ πλέτῃ τοῖς δεδωκόσιν ἐπρασώζεται.
 τί ἐρεῖμεν οἱ ἀποσειλατες; τί ἀποκερνένται οἱ ἀπαιτέμοι;
 ὡ πονηρῆ ναυαγίᾳ πῶς ἐν μέσῳ τῷ λιμῶν τῆς ἐλπίδος ἡμῶν
 ἐναυαγήσαμεν; πῶς ἡ μυριοφόρος ὄλκας αὐτῷ τῷ πληρώμα-
 τι καταδύσα, γυμνῶς ἡμᾶς τῆς ποτὲ πλεκέντες, κατέλιπε;
 τί τὸ λαμπρὸν ἰσῖον ἐκεῖνο τῷ Ἄγιῳ Πνεύματι ἔξα παρτὸς
 ἰθυσόμενον; τί τὸ ἀσφαλὲς τῆς ψυχῶν ἡμῶν πηδάλιον,
 τί ἡ τὰ; ἔικυμίας τὰς αἰρετικὰς ἀπαθῶς παρεπλέομεν; πῶ
 ἡ ἡμῶν

ἢ ἀμετάθετος τῆς γνώμης ἀγκυρα, ἢ μὴ πάσης ἀσφαλείας
 πεποιηκότες ἀπεπαύομεθα; πᾶς ὁ καλὸς κυβερνήτης, ὁ πρὸς
 τὸν ἀνω σκοπὸν διδύμων τὸ σκάφος; ἄρα μικρὰ τὰ συμ-
 βάντα, ἢ μάλιστ' ἀποδοξαίμεθα, ἢ μάλλον ἢ κ' ἐφικνῆμαι τὰ πά-
 ρους, καὶ ὑπερφανήσω τῷ λόγῳ; χήσατε ἡμῖν, ἀδελφοί,
 χήσατε τὸ ἐκ συμπεθείας δάκρυον. Καὶ ἦν ὅτε ὑμεῖς εὐφραί-
 νεθε, ἡμεῖς τῆς εὐφροσύνης ὑμῶν ἐκοινωνήσαμεν. ἔκιν' ἀ-
 πόδοτε ἡμῖν τὸ ποικρὸν τῶν ἀντάλλαγμα. χαίρειν μὴ χαίρον-
 των, τὸ τοῦ ἡμεῖς ἐποιήσαμεν. κλαίειν μὴ κλαιόντων, τὸ τοῦ
 μεῖς ἀνταπόδοτε. εἰ δάκρυσε ποτὲ ξένος λαὸς ἐπὶ τῷ Πατριάρ-
 χῳ Ἰακώβ, ἢ τὴν ἀλλοτεία συμφορὰν ὠκειώσατο, ὅτε τοῦ
 πατέρα εἰς Αἴγυπτον οἱ ἀπ' ἐκεῖνα μετακομίσαντες, πανδημίᾳ
 τῆν ἐπ' αὐτῷ συμφορὰν ἐπὶ τῆς ἀλλοτείας καταλοφύρατο,
 ἡμέραις τελέοντα, ἢ τασαύταις νυξί τὸν ἐπ' αὐτῷ θρήνον
 συμπλατείνοντες. μιμήσαθε τὴν ἀλλοφυλίαν, ἀδελφοί ἢ ὀ-
 μόφυλοι, κοινὸν ἦν τότε τῷ ξένῳ, ἢ τῷ ἐγχωρίῳ τὸ δά-
 κρυον, κοινὸν ἔσφ' ἡμῶν, ἔπει' ἢ τὸ πάθος κοινόν. εἶρατε τίς
 Πατριάρχας τάς; πάντες ἄτοι τέχνα τὸ ὑμέτερον εἰσὶν Ἰακώβ,
 εἰς ἐλθέρας οἱ πάντες, ἢ δὲ εὐθὺς, ἢ δὲ ὑπόβλυτος. εἰ δὲ ἦν
 ἢ δὲ εἰς ἐκεῖνα δαλκὴν συζυγίαν ἐπιστάγειν τῇ ἀδελφείᾳ
 τῆς πίστεως. ἢ κ' ἢ ἡμέτερος ἐκεῖνος πατήρ, διότι τὸ πατὴρ
 ἦν τὸ ἡμέτερον πατήρ. ἢ κ' ἢ ἀρτίως τῷ Εὐφραῖμ, ἢ τῷ
 Μανασῆ, οἷα, ἢ ὅσα ὡς τὸ πατὴρ δινυγίσαντο, ὡς
 ὑπερβαίνειν λόγον τὰ θαύματα. Δότε καὶ μοι ὡς τῶν εἰπεῖν.
 ἢ ἦν ἀκίνδυνον τὸ μακαρίζειν λοιπόν. ἢ τε φοβῆμαι τὸν φθό-
 νον, τί γάρ με χεῖρον ἐργάσεται; ἢ κ' ἢ γινώτε, τίς ὁ ἀνὴρ.
 Εὐφραῖμ τῷ ἀφ' ἡλίας ἀνατολῶν, ἀμεμπτος, δίκαιος, ἀλη-
 θινός, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς ποικρῆ πράγμα-
 τός. ἢ ἦν δὴ ζιλοτυπήσει ὁ μέγας Ἰακώβ, εἰ ταῖς ὡς αὐ-
 τῷ μαρτυρίαις ἢ ὁ μιμητὴς ἐκεῖνος ἐγκαλωπίζοιτο. ἀλλ' ὅ-
 τὰ καλά πάντα βλέπων φθόνος, εἶδε ἢ τὸ ἡμέτερον ἀγαθόν

πικρῶ πρὸ ὀφθαλμῶ, καὶ ὁ ἐμπεριπατῆς τῆ οἰκισμῶν, καὶ δὲ
 ἡμῶν περὶπάσσε, πλατὺ τὸ ἔχνος τῆς θλίψεως ταῖς ὁδοῖς
 γίαις ἡμῶν ἐναπερείσας. καὶ βοῶν καὶ περὶβάπων ἀγγέλας διελυ-
 μνύατο. (πλὴν εἰ μὴ ἄρα τις καὶ τὸ μυσικὸν εἰς τὴν Ἐκκλη-
 σίαν μεταλάβοι τὸ ποίμνιον.) πλὴν καὶ ἐν τέτοις ἡμῶν πρὸ
 τῆ φθόνου ἢ βλάβου. εἰδὲ ἐν ὄνοις καὶ καμήλοις τὴν ζῆμιν εἰρ-
 γάσαντο, εἰδὲ ξαίματι σαρκὸς πρὸς κινήσεις ἐδύμυξον, ἀλλ'
 ἡμᾶς τῆς κεφαλῆς ἀπεσύλησε. τῆ δὲ κεφαλῆ σιωπηλῶς τὰ
 τίμια ἡμῶν αἰδοιτήρια. Οὐκέτι ὅστις ὀφθαλμὸς, ὁ πρὸ ἀρ-
 νια βλέπων, εἰδὲ ἀκοή, τῆς θείας φωνῆς ὑπαίκοσα, εἰδὲ ἢ
 γλώσσα ἐκείνη, τὸ ἀγνὸν ἀνάθημα τῆς ἀληθείας. πῆ ἢ γλω-
 σσῆ τῆ ὀμμάτων γαλιμῆ; πῆ τὸ φαιδρὸν ὅπτι τῆ χείλες με-
 διάμα; πῆ ἢ ἀποροσῆγορος δεξιά, τῆ τῶ σώματος ἀλογίᾳ
 τῆς δακτύλου σιωπεπισείκοσα; προάγομαι δὲ ὡς ὅπτι σκίωσις
 ἀναβοῆσαι τὴν συμφορᾶν. ἐλεῶ σε, ὦ Ἐκκλησία. πρὸς σὲ
 λέγω, τὴν Ἀντιόχει πόλιν. ἐλεῶ σε τῆς ἀθροῦς ταύτης με-
 ταβολῆς. πῶς ἀπεκοσμήθη τὸ κάλλος; πῶς ἀπεσυλήθη ὁ
 κόσμος; πῶς ἐξείφθη ἀπερρῶν τὸ αἶθος; ὄντος ἐξηραίνθη
 ὁ χόρτος, καὶ τὸ αἶθος ἐξέπεσε. τίς ὀφθαλμὸς πομπρὸς;
 τίς βασκανία κακῆ καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐκείνης ἐκάμωσαν; οἷον
 ὡς οἷον ἠλλάξατο; ἐξέλιπον ἢ πηγὴ, ἐξηραίνθη ὁ ποτα-
 μός. πάλιν εἰς αἷμα μετεποιήθη τὸ ὕδωρ. ὦ δυστυχῆς ἀγγε-
 λίας ἐκείνης, τῆς θαγγελέσης τῆ Ἐκκλησίᾳ τὸ πάθος.
 τίς ἔρει τοῖς τέτοις, ὅτι ἀπαρφανίδησαν; τίς ἀπαγγελεῖ
 τῆ νύμφη, ὅτι ἐχέρωσαν; ὦ τῶν κακῶν. τί ἐξέπεμφαν; καὶ
 τί ἐποδέχονται; κιβωτὸν προέπεμφαν, καὶ σορὸν ἐποδέχον-
 ται. κιβωτὸς ἡμεῖς, ἀδελφοί, ὁ τῆ Θεῶ ἀνθρώπος. κιβωτὸς,
 φερίχων ἐν ἑαυτῷ τὰ θεῖα μυστήρια. ἐκεί ἢ σάμιος ἢ γουση
 πλήρης τῆ θεῖα μάννα, πλήρης τῆς ἁρμυικῆς βοφῆς. ἐν ἐκείνῃ καὶ
 πλάκες τῆς θαλάσσης, ἐν ταῖς πλαξὶ τῆς καρδίας ἐγγεγραμμέ-
 ναι πρὸς ματι τῆ Θεῶ ζῶντος, ἐ μέλναι. εἰδὲ γὰρ τῆ καθαρῶντι

τῆς καρδίας ζοφῶδες, καὶ μέλαν ἐνεκέναντο ἰόνμα, ἐν ἐκείνῃ
 οἱ σύλοι, αἱ κεφαλίδες, τὸ θυμιατήριον, ἡ λυχνία, τὸ ἰ-
 λατήριον, οἱ λυχνῆρες, τὰ τῶν εἰσόδων καταπετάσματα. ἐν
 ἐκείνῃ ἡ ῥάβδος τῆς ἱερωσύνης, ἡ ἐν ταῖς χερσὶ ταῖς ἐκείνης
 βλαστήσασα. καὶ εἴτε ἄλλο τι πῶν κίβωτον ἔχειν ἀκρόμυ, πάντα
 τῆ ψυχῆ τῆ ἀνδρὸς πῶν κείληπτο. ἀλλ' αὐτ' ἐκείνων τί; σιω-
 πάτω ὁ λόγος. σινδῶρες καθαραὶ, καὶ τὰ ἐκ σιρῶν ὕφασματα.
 μύρων καὶ ἀρωμάτων δαφίλεια, γυναικὸς φιλοτιμία κοσμίας
 τε καὶ εὐχρημοτος. εἰρήσεται ἄ, ὡς αὐτὸ καὶ ταῦτα ἴδουσι εἰς μαρ-
 τυρίον αὐτῆ, ἀ πῶν τὸν ἱερέα ἐποίησε, δαφιλῶς τὸν ἀλα-
 βασρον τῆ μύρας τῆς τῆ ἱερέως κεφαλῆς καταχέασα. ἀλλὰ τὸ
 ἐν ταῖς οὐρανῶν ὄψεσιν, τί; ὄψα νεκρὰ, καὶ πρὸ τῆ θανάτου
 μελετηκότα τῶν νεκρῶν. τὰ λυχνῆρα τῶν συμφορῶν ἡμῶν
 μαρτύρια. ὡ οἷα φανῆ πάλιν ἐν Ρ' αὐτῆ ἀκροῦσεται. Ρ' α-
 χὴ κλαίσεις, ἔχῃ τὰ τέκνα αὐτῆς, ἀλλὰ τὸν ἀνδρα, καὶ ἡ
 προσειμῶν παρέκλυσιν. ἀφετε οἱ πῶν καλέντες, ἀφετε. μὴ
 κατιχύσητε πῶν καλέσαι. βαρὺ πένθει τῆ χήρα, αἰ-
 δέτω τῆς ζημίας, ἧς ἐζημιάται. καίτοι ἐκ ἀμελετητός ὄψι τῆ
 χωρομῶ, ἐν τοῖς ἀγῶσι τῆ ἀθλητῆ προεθιδείσα φέρειν τὴν
 μόνωσιν. μέμνηθε πάντως, ὅπως ὑμῖν ὁ πρὸ ἡμῶν λόγος τῆς
 ἀγῶνας τῆ ἀνδρὸς διηγῆσατο, ὅτι ἴα πάντων τιμῶν τῶν ἀγῶν
 Τελάδα, καὶ ἐν τῆ ἀειθμῶ τῆ ἀγῶνων τῆ τιμῶν διεσώσατο,
 τῆσι πειρασμῶν προσβολαῖς ἐναθλήσας. ἠκίσσατε τῶν ἀ-
 κοληθῶν τῶν πότων, οἷος ἐν πρῶτοις, οἷος ἐν μέσοις, ἐν τε-
 λυταίοις οἷος ἔω. πῶν κείω τῶν παράληψιν τῶν εἰρη-
 μῶν καλῶς. ἀλλὰ πῶν εἰπεῖν ἴσως ἐκ ἀκαιρον. ὅτε τὸ
 πρῶτον εἶδον ἡ σάφρων Ἐκκλησία ἐκείνη τὸν ἀνδρα, εἶδε
 πρόσωπον ἀληθῶς ἐν εἰκότι Θεῶ μεμορφωμῶν. εἶδον ἀγά-
 πῆ πηγάζεσαν. εἶδε χάριν πῶν κεχυμῶν τοῖς χείλεσι
 ταπεινοφροσύνης τὸν ἀκρότατον ὄρον, μεθ' ὃν ἐκ ἔστιν ἔπι-
 νόησαι τὸ πλεόν. κατὰ τὸν Δαβὶδ τῶν πρῶτον. καὶ
 τὸν

τὸν Σολομῶντα τὴν συνέσειν, καὶ τὸν Μωσῆα τὴν ἀγάθει-
 πταν, καὶ τὸν Σαμὴλ τὴν ἀκρίβειαν, καὶ τὸν Γαϊσὴφ τὴν
 σωφροσύνην, καὶ τὸν Δαυὶδ τὴν σοφίαν, καὶ τὸν μέγαν
 Ἡλίαν ἐν τῷ ζήλῳ τῆς πίστεως, καὶ τὸν υἱὸν Γεωργίου
 ἐν τῇ ἀφθοσίᾳ τῷ σώματι, καὶ τὸν Παῦλον ἐν τῇ ἀν-
 περθέῳ ἀγάθῃ, εἶδε τούτων ἀγαθῶν σωδρομῶν τῶν
 μίαν ψυχὴν ἐβρόθη τῷ μακαρίῳ ἔρωτι, ἐν τῇ ἀγνῇ καὶ
 γαθῇ φιλοφροσύνῃ τὸν νυμφίον αὐτῆς ἀγαπήσασα. ἀλλὰ
 πρὶν τὴν ἐπιθυμίαν ἐμπλήσαι, πρὶν ἀναπαύσαι τὸν πόθον,
 ἔτι τῷ φίλῳ ζήσασα, κατελείφθη μόνη, τῷ πειρασμῶν τῶν
 ἀθλητῶν ἐπὶ τῆς ἀγῶναις καλῶντων, καὶ ὁ μὲν ἐνήθει τῆς
 ὑπὲρ τῆς ἀσβεστίας ἰδρωσίν, ἡ δὲ ὑπέμειν, ἐν σωφροσύνῃ
 τὸν θάμον φυλάττωσα, χρότος ἦν ἐν μέσῳ πολλός, καί τις
 μοιχικῶς κατεπεχείρει τῆς ἀχάτη πασάδος, ἀλλ' ἡ νύμφη
 ἤκ' ἐμιαίνετο, καὶ πάλιν ἐπαύσας, καὶ πάλιν φυγὴ, καὶ ἐκρί-
 πτωσαύτως, ἕως ἔρχων τὸν αἵρετικὸν ζόφον ὁ Κύριος, καὶ τὴν
 ἀκτίνα τῆς εἰρήνης ἐπιβαλὼν, ἔδωκεν ἀνάπαυσίν τινα τῷ
 μακρῶν πόνων ἐλπίζειν, ἀλλ' ἐπειδὴ πάλιν εἶδον ἀλλήλας,
 καὶ ἀναγῶθη τὰ τῆς σωφροσύνης, καὶ θυμὸς αὐτῆς πνευματικῶς,
 καὶ πάλιν ἀνεφλέχθη ὁ πόθος, αὐτὸς ἔκκοπτει τὴν ἀπόλαυ-
 σιν ἢ ἐχάτη αὐτῆς ἀνυδρῆς. ἦλθε νυμφοςολήσων ὑμᾶς, καὶ
 ἡ διήμαρτε τῷ ἀσπιδάσματος, ἐπέθηκε τῇ καλῇ συζυγίᾳ τῆς
 τῆς ἀλογίας σφαιρῆς, ἐμμήσατο τὸν Δεσπότην, ὡς ἐν Κα-
 νῶ τῆς Γαλιλίας ὁ Κύριος, ἔτω καὶ ἐνταῦθα ὁ μιμητὴς τῷ
 Χριστῷ, τὰς ἑὸν Ἰουδαϊκὰς ὑδρίας τῷ αἵρετικῷ ὕδατι πεπλη-
 ρωμῆας, πλήρεις τῶ ἀκηράτῳ οἴνω ἐποίησεν, ἐν τῇ δυνάμει
 τῆς πίστεως μεταποίησας τὴν φύσιν, ἔσκησεν ἐν ὑμῖν πολλα-
 κίς κρατήρα νηφάλιον, τῇ γλυκεῖᾳ αὐτῆ φωνῇ δάφιλως οἰε-
 χοήσας τὴν χάριν, πολλακίς ὑμῖν ποροθήκατο τῆς λογικῆς
 παιδαγωγίας, ὁ μὲν ἀλογῶν καθήγειτο, οἱ δὲ καλοὶ ἐπι-
 μαθηταὶ διηκόνων τοῖς ὄχλοις, μυτιτοποιῶντες τὸν λόγον, καὶ
 ἡμεῖς

ἡμεῖς εὐφραυνόμεθα, τὴν τῷ γένει ὑμῶν δοξάν, οἰκείαν ποιη-
 μένοι. ὡς καλὰ μέλει τίτα τὰ διηγήματα. ὡς μακάριον ἴω
 τοῖς εὐαποληῆσαι τὸν λόγον. ἀλλὰ μὴ ταῦτα τί; καλέσατε
 τὰς θρηνούσας, ὁ Ἰερεμίας φησὶν. ἔ γάρ ἐστιν ἄλλως φλεγο-
 μένῳ καρδίαν κατακρηφθῆναι, ὑπὸ τῆ πάθους οἰδυίνουσα,
 μη στεαγροῖς, καὶ δακρυοῖς κηφίζομένῳ. τότε παρεμυθεῖτο
 τὸν χειρισμὸν ἢ τῆς ἐπαύσεως ἐλπίς. νυνὶ δὲ τὸν ἔχατον ἡμῶν
 χειρισμὸν ἀπεχίδθη. χάσμα μέγα μεταξὺ αὐτῶν τε, καὶ τῆς
 Ἐκκλησίας καὶ τὸ μέσον ἐσήκισται. ὁ μὲν ἐν τοῖς κόλποις
 τῆ Ἀβραὰμ ἀναπαύεται, ὁ δὲ δρακονίζων τὴν σαγύνα τῆ ὕ-
 δατος, ἵνα καταψύξη τῆς οδυωμένων τὴν γλώσσαν, ἔκ ἐστιν ἂ
 εἴχεται τὸ κάλλος ἐκεῖνο. σιγῆ ἢ φωνή. μέμυκε τὰ χεῖλη
 ἀπέπτη ἢ χάρεις. διήγημα γέγονεν ἢ δὲ κληεῖα. ἐλύπει
 ποτὲ καὶ τὸν Ἰσραηλῆτιν λαὸν Ἡλίας ἀπὸ γῆς πρὸς Θεὸν ἀ-
 νιπτάμενος. ἀλλὰ παρεμυθεῖτο τὸν χειρισμὸν Ἐλισαῖος, τῆ
 μηλωτῆ τῆ διδασκαλῆ κοσμέμενος. νυνὶ δὲ τὸ ψαῦμα ὑπὲρ
 θραπέειαν ἐστίν. ὅτι καὶ Ἡλίας ἀνελήφθη, καὶ Ἐλισαῖος ἔχ
 ὑπελείφθη. ἠκέσατε τῆ Ἰερεμίου φωνάσ τινος σκυθραπῆς καὶ
 γούδεις, ἄς ὡς ἐρημωθεῖσαν τὴν πόλιν Ἰερουσαλομιτῆ κα-
 τηδρῶνισεν. ὅς ἄλλα τῆ τινὰ πρηπαθῶς διεξῆλθε, καὶ τῆ-
 π, φησιν, ὁδοὶ Σιδῶν κενθῆσι. ταῦτα τότε μὲν εἴρηται, νυνὶ
 δὲ πεπληρώται. ὅταν γὰρ πρημαγγελθῆ τῆ πάθους ἢ φή-
 μη, τότε πλήρεις ἐσθιται αἱ ὁδοὶ τῆς κενθῆντων, καὶ ποροχ-
 θήσονται οἱ ὑπ' αὐτῆς ποιμαίνόμενοι, τὴν τῆς Νισβίτῆς φων-
 νῶν ὅτι τῆ πάθους μιμέμενοι. μάλλον δὲ κακίων ἀλγαι-
 νότερον οδυώμενοι. τοῖς μὲν γὰρ ὁ θρηνῶς τὸν φόβον ἐλυ-
 τῆ. τοῖς δὲ λύσις ἀδερμία τῆς κακῶν ἀπὸ τῆς θρηνῶν ἐλπί-
 ζεται. οἶδά τινὰ τῆ Ἰερεμίου καὶ ἄλλου φωνῶν, ταῖς βίβλοις
 ἔσαν τῆ ψαλμῶν ἐναείθμιον, ἡ δὲ τῆ αἰχμαλωσία τῆ
 Ἰσραὴλ ἐποιήσατο. φησὶ δὲ ὁ λόγος, ὅτι ἐν ἰτέαις ἐκρεμά-
 σαμεν ἑαυτῆς τὰ ὄργανα, σιωπῶν ἑαυτῆς τε καὶ τῆς ὀργάνου

καταδικάσαντες, ἐμὲ ποιῆσαι τὴν ἀδελφὴν πάντων· εἰ μὴ
 ἴδω τὴν αἰρετικὴν σύγχυσιν (Βαβυλῶν δὲ ἔστιν ἡ σύγχυ-
 σις) καὶ εἰ μὴ ἴδω τὰς πειρασμῶς τῆς ἀπὸ τῆς συγχύσεως ρέου-
 σας, ταῦτα ἐκείνα φημι τὰ Βαβυλωνίαι ῥήματα, οἷς προ-
 σκαθίσθησοι κλαίοντες, ὅτι τὸν ἀγγουτὰ ἡμᾶς ἀπὸ τῆς
 αἰετῆς ἐχομεν· καὶ τὰς ἰτέας εἴπης, καὶ τὰ ἐπὶ τῆτων ὄργα-
 να, ἐμὸν καὶ τὸ αἰνίγμα· ὅτις γὰρ ἐν ἰτέαις ὁ βίος
 δένδρον γὰρ ἀκαρπὸν ἢ ἰτέα ἔστιν· ἡμῶν δὲ ἀπερρώη τῆς
 ζαῖς ὁ γλυκὺς καρπός· καὶ ἐν ἰτέαις γεγονάμενοι ἀκαρπῶν,
 ἀργαὶ καὶ ἀκίνητοι τὰ τῆς ἀγάπης ὄργανα ὅτι ἡδὲ ξύλων
 κρεμάσαντες, εἰ μὴ ἐπιλάθασαί οὐκ, φησὶν, Ἱερουσαλήμ, ἐ-
 πιληθεῖν ἡ δεξιὰ μου· δότε μοι μικρὸν ὑπαλάξαι τὸ γε-
 γραμμένον, ὅτι εἶχ' ἡμεῖς τῆς δεξιᾶς, ἀλλ' ἡ δεξιὰ ἡμῶν
 ἐπιλήθησεν· καὶ ἡ γλῶσσα τῆς ἰδέας λαρυγγὶ κολληθεῖσα,
 τῆς τῆς φωνῆς διεξόδου ἀπέφραξεν· ἵνα μὴ εἴη ἡμεῖς τῆς
 γλυκείας ἐκείνης φωνῆς πάλιν ἀκίνοιοι· ἀλλ' ἔνοφθαλμοι
 μοι τὰ δάκρυα· αἰδανόμαί γὰρ πέρα τῷ δέοντος ὅτι τῆς πα-
 θῆς γυναικίζόμενος· καὶ ἀφῆρέθη ἀφ' ἡμῶν ὁ θυμὸς, μέ-
 σος ἡμῶν ἔσκησεν, καὶ ἡμεῖς μὴ βλέπομεν· ἐν τῆς ἀδύτου
 ὁ Ἱερὸς· εἰς τὰ ἐνδοτέρα τῶ κατεπετέσματος, ὅπως πορρο-
 μος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθε Χελσός· κατέλιπε τὸ τῆς σαρκὸς
 πορροπέσμα· ἀπέτι ὑποδείγματι καὶ σκίτῃ λαβῆσαι τῆς
 ἀπυρατίων, ἀλλ' εἰς αὐτὴν βλέπει τὴν ἡδὲ πραγμάτων εἰ-
 σιόνα· ἀπέτι δὲ ἐσώθη καὶ αἰνίγματος, ἀλλ' αὐτοπροσώπως
 ἐντυγχάνει τῷ Θεῷ· ἐντυγχάνει δὲ ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τῆς τῶ
 λαῶ ἀγνοημάτων· ἀπέθετο τῆς δερματίνης χιτῆος· ἀδὲ
 γὰρ ἔστι χεῖρα τοῖς ἐν Παραδείσῳ ἀγγελοῖς, τῆς τριτοῦ
 χιτῶνος· ἀλλ' ἐνδύματα, ἀ τῆς καθαρότητι τῆ βίβη αὐτῆ
 ἐξυφάνει, ἀπκισμῆσατο· τίμιος ἐναντίον Κυρίου τῆς τριτοῦ
 ὁ θαλάσσιος· μάλλα δὲ εἶχ' ἑνάτος, ἀλλὰ μὴ εἶς ἔστι μελῶν
 διέρρηξας γὰρ, φησὶ, τῆς δεσμῆς μου· ἀπέλυθη ὁ Σουμεῶν
 ἡλῶν.

ἰλαθιράθη ἐκ τῆς δεσμῶν τῆ σῶματος. ἡ παγὶς σικεβίβη,
 τὸ δὲ σραβίον ἀπέπη. κατέλιπε τὴν Αἴγυπτον, τὸν ὑλώδη
 βίον. ἐπέρασεν ἕχί τὴν ἐρυθρὰν πεύτην, ἀλλὰ τὴν μέλαι-
 ναν ἐκείνην καὶ ζοφώδη τῆ βίε θάλασσαν. εἰσῆλθεν εἰς τὴν
 γλῶττις ἀπαγγελίας· ἐπι τῆ εἰς προσφιλοσοφεί τῆς Θεῶ.
 ἐλύσατο τὸ ὑπόδημα τῆς ψυχῆς, ἵνα καθαρὰ τῆ βάσει τῆς
 διανοίας τῆς Ἁγίας Γῆς ἐπιβατόσεις, ἢ καθοράται Θεός·
 πάντῃ ἔχοντες, ἀδελφοί, τὴν ἐξοικλήσιν, ὑμεῖς οἱ τὰ ὅσα
 τὸ Γωσήφ ἐπὶ τὴν χώραν τῆς εὐλογίας μετακομίζοντες, ἀκί-
 σατε τῆ Παύλα παριγγυῶντος· μὴ λυπεῖθε ὡς καὶ οἱ λοιποί,
 οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. εἶπατε τῆ ἐκεῖ λαῶ, διηγῆσαθε τὰ
 καλά διηγῆματα. εἶπατε τὸ ἀπιστέμνον θαῦμα. πῶς εἰς
 θαλάσσης ὄψιν καταπυκνωθότες ὁ μυριαέθροπος δῆμος, ἐν
 ἥσων καὶ τὸ συνεχὲς σῶμα οἱ πάντες, οἷόν τι ὕδωρ πῶρ τὴν
 τῆ σκλωμάτος πομπῆν πελαγίζοντες· πῶς ὁ καλὸς Δαβὶδ
 πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως εἰς μυρίας τάξεις ἑαυτὸν καταμερί-
 σας, ἐν ἐπερογλώσσις καὶ ὁμογλώσσις πῶρ τὸ σκλωῶς ἐχόρδι-
 σι. πῶς ἐκατέρωθεν οἱ τῆ πυρὸς ποταμοὶ τῆ συνεχείας τῆς
 λαμπάδων ὀλίγος ἀδράσαστος ρέοντες, ἕως ἔδωκα τὸν λαὸν ὅσ-
 θαλμῶ λαβεῖν, πῶρ τεύροτο. εἶπατε τῆ λαῶ πτωτῶ, τὴν
 πορομίαν, τῆς Ἀποσόλων τὴν συσκωίαν. πῶς τὰ σισιδά-
 ρια τῆς προσώπων αὐτῶ, εἰς φυλακίαν τῆς πρισῶν διετίλ-
 λετο. ποροκείτω τῆς διηγῆματι Βασιλεὺς σικεβραγάζων ἐπι
 τῆς πάθει, καὶ θρόνῳ ἐξαισάμνος. καὶ πόλις ὅλη τῆ πορε-
 πῆ τῆ Ἁγία συμμεταβείκασα· καὶ πῶρ μαλαίτω ἀλλήλας ἐν
 τοῖς λόγοις τέτοις. καλῶς Σολομῶν ἰαφάσει τὴν λύπην·
 καλῶς ἦν τοῖς ἐν λύπῃ οἶον διδόναι, πῶρ ἡμᾶς πῶρ λέ-
 γων, πῶς τῆ ἀμπιλωῶνος ἐργάτας. ἴδετε ἐν τὸν ὑμέτερον οἶον
 τοῖς λυπημῶσις, ἐ τὸν τῆς μέθης ἐργάτην, καὶ τῆς φρενῶν
 ἐπιβίον, καὶ φθορέα τῆ σῶματος, ἀλλὰ τὸν τὴν καρδίαν
 ἀφραίνοντα, ὃν ὁ Προφήτης ἡμῖν ἀπεδείκνυα, λέγων· οἶνος

294 ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

ἰσχυραίνει κάρδιον ἀνθρώπου. ζωοποιεῖ τῆς κρέματι, ἢ ἀφ' ἑτοιμότητος δεξιῶθεν τῶ πνευματικῶ λόγῳ ταῖς κύλιξιν, ὡς τὸ ἄμιν κάλιν εἰς ἀφροσύνην ἢ ἀγαλλίασιν καὶ ἰσχυραίνει τὸ πνεῦμα, χάριτι τῆς Μονοθεῖας Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ δι' ἡμᾶς δεξιῶθεν τῆς Θεοῦ, ἢ Πατρὸς εἰς τὴν αἰῶνα τῶ αἰῶνων. Ἀμήν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ

Γνωσάμεντα Μάρτυρας Ἐγκώμιον.

ΧΘεὸς οἱ Μάρτυρες πρὸς ἑαυτῆς τὸν λαὸν ἐκάλεσεν, καὶ τὸ καταγωγίω τῆς Ἐκκλησίας ἐπιξενῶντας ἀυτόκλητοι, ἵσχυρος δέ τις ὄσις συμποτικὸς, ἢ τὰς ἐγκυκλίους ταύτας ἵσχυαίς τῶν ὄσις τῶν δαιτυμόνων ἀλλήλοις ἐκ τῆς ἰσχυρίας ἐπιξενῶντας. ἢ ἢ ἀνάγκη ἢ ἡμᾶς τὸν αὐτὸν ἀντιπληρῶσαι τὸ δεικνύει τοῖς Μάρτυσιν ἕρανον. ἀλλ' ἐπειδὴ πρόκειται ἡμῖν ἡ χερηγία τῶ λόγῳ, καλῶς ἔχει τοῖς παρ' αὐτῶ ἐκείνων λείψανος ἡμᾶς δεξιῶθεν, τὸς χθῆς μὴ ἐστίατορας, σήμερον δὲ δαιτυμόνους. Ἀρκεῖ γὰρ βραχὺ τι μέρος ἐκ πλεσίας ἑαπέξῆς, μεγάλης δ' αἰχίας γνοῦναι τῶν ὄσις κἀμιν, ὅταν τοῖς τὸν λείψανον ἢ τί ἐν τῷ τὸ λείψανον; μέμνηθε πάντως ἐν τίνι ἡμῶ τῶ λόγῳ, ὅτε ὁ δ' αἰχταῖος ἐκείνος, ἢ ἡδύς ἡμῖν ἐκ τῆς πλήθους τῶν συνειλεγμένων θόρυβος συνέχευε τὴν τῶν λεγομένων ἀκρόασιν, ὅτε ἡ ἐμφυχὸς ἐκείνη τῆς Ἐκκλησίας θάλασσα τῶ πλήθους τῶ ἐπιστρέφοντων πλημμυρῶσα, πρὸς τὴν ἰσχυρίαν τῶ ἀεβιαζομένων ἐκίμαιε, μιμημένη ἢ τῶ ἡχώ τῶ ὄσις θάλασσαν, ἢ ἢ αὐταῖς ταῖς ἀκοαῖς ἡμῶν ἀποσρηγνύσα τῶ κυμάτων τὸν φόρον. ἐν τίσιν τούτων κατελίπομεν χειμαδέντα καὶ θόρυβον τὸν λόγον, μέμνηθε πάντως οἷς μεμελέτται ἡμῖν ἡμῶς ἔχειν τὸς Μάρτυρας. ἢ δὲ, ὡς οἶμαι, ἢ ἀκολοθεῖται τὸ λόγῳ αὐτῶ, ὅτι ἐ τῶ τυχόντων ἢσαν τινες, οἱ εἰς τὸν ἀγαθὸν

ἄνευ τῶν ἐξελεγμένων, καὶ τις σύμμικτος καὶ ἀνώμμος
 ἄλλος, ἐκ ταπεινῶν ἐπιτηδευμάτων ὀρμηθεύτης, πρὸς τὸ
 ἀξίωμα τῆτο ἐπὶ ἤρθησαν. ἀλλὰ πρῶτον μὲν δι' ὄφους σώ-
 ματος, κάλλος καὶ δυνάμει, καὶ ῥώμης παλαιότητι τῶν λοιπῶν
 διακινούντες, τοῖς ἐρωτητικοῖς καταλόγοις ἐνευθμήθησαν.
 καὶ ταῦτα δὲ πρὸς κατ' ἀρετῆν βίῳ, καὶ πολιτείᾳ σώφρονι δια-
 κρινόμενοι, ὡς ἀντιθέτως ἐραὶ καὶ ἀεισεῖοι τὴν χάριν τῆς μαρτυ-
 ρίας τελειοθύντες ἐδέξαντο. καὶ εἰδοπῆτες ὡς αὐτὸς ἠδίας ἡρώμα-
 θα, πάντα τὰ τῶν Μαρτύρων ἐφεξῆς ἀναλάβωμεν, οἷον ὑπὸ
 ἑσθιν ἀγόντες τῶν παρόντι θεάτρῳ τὴν ἀθλήσαν. Ἡ ἔτι ταῦτα
 ἡ στρατιωτικὸν παλαιὸν καὶ τὴν γείτονα πόλιν, πάντες τῶν
 ἰδὺς πρὸς τὰς τῶν βαρβάρων ὀρμὰς προκαθήμενον. ἐκεῖ-
 νῶν ἑαυτοὺς προὔπαρχοντες θεόθεν ἐπιφανείας πλείον ἢ πεί-
 ραι τῶν ταπεινῶν ἐσυνείχετο. καὶ ἴσως καὶ ἀκαιρον εἶναι κατ'
 ἄρδωμα τῆς πίστεως τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἐν ἀδελφότητι διηγῆ-
 σασθαι. οὐδαμῶς γὰρ αὐτοῖς ποτε τῶν πρὸς τὰς βαρβάρους πο-
 λέμων, καὶ τῶν ἐπιμαίρων πάντων προκαταληφθέντων ὑπὸ τῆς
 τῶν ἐναντίων στρατίας, καὶ τῶν ὑδάτων ἐν τῇ πᾶν ἐχθρῶν ἐξεί-
 ρια γενησάντων, εἰς ἕκαστον ἐλθόντες κίνδυνον, εἴτε δι' ἀ-
 ρησίαν πᾶν τὰ ἡμέτερα στρατηγέων, εἴτε ἕνεκα κρείττο-
 να, καὶ θεοτέρων οἰκονομίαν, ὡς αὐτὸ μάλιστα καὶ ἕνεκα τῆτο φα-
 ρῆν πᾶν Χριστιανῶν τὸ πρὸς τῆς ἀδελφότητος ἀφύπναιον ἐπειδὴ
 καὶ εἶχον ὅ,τι ζητούνται τοῖς παρῆσι, καὶ πολλοὶ τῶν ἡ ἀμνη-
 ρησία, ὑδμεῖς αὐτοῖς πίδακος, ἢ ἀπορροίας ὑδάτων ἐμφαι-
 νομένης πρὸς τὸ πᾶν, καὶ κίνδυνος ἢ ὑποκίψαι τοῖς ἐναντίοις
 ἐκπολιτορηθέντες τῶν δέσει, τότε καταλιπόντες οἱ ἡρώμαθι
 τῶν ἐκ πᾶν ὀπλων βοήθειαν, ἐγνωσαν τὴν ἀμαχον καὶ ἀκατα-
 γάνισον ἐν τοῖς φοβεροῖς ἐπιμαλέσασθαι συμμαχίαν. ἀφού-
 ρητες γὰρ οὕτως τῶν στρατοπέδων τῆς μήπω ἀδελφότητος τῶν πεί-
 ραι, καὶ ἐφ' ἑαυτῶν ἐδέσαντες, μιμνῆται τὴν ὅτι Ἡλιὸς τῶ
 Προφήτη ἡρωμάθι θαυματουργίαν, κοιτῆ τῆ φωνῆ καὶ συν-

τωαυτῶν λύσιν αὐτοῖς εἰς ἀμυχανῶν ᾄδειαι τῆς συμφορᾶς
 αἰποσάμενοι. καὶ οἱ μὲν ἠύχοντο, ἢ δὲ εἰχὴ πῶς ἄλλο ἔργον
 εἴνετο. ἔτι ᾄδ' αὐτῶν τῆ γονυκλιτικῆς ἰατρικῆς καρτερικῆς,
 ματι βιαίᾳ νεφέλῃ προθεῖν' ἀποληφθεῖσα μειώρος, ἕα τὸ
 πῶν πολέμων στρατοπέδον ἴσαστο. εἴπα βροτῆς εἰσπύρις ὄπι
 κτυπήσασα, καὶ ἀστράπας φλογώδεις καὶ πῶν ἰσοπειμῶν
 εἰσπύρις, καὶ ἠρῆνυον ὕδαρ ποιητῶν ἀφθονώτερον, ὡς
 κτῆς μὲν ὑπεραντίοις, καὶ πῶν ἰσηππῶν τὴν σικέχαιαν, καὶ τὸ
 κληθὸς τῆς ἐπισημείας αἰτίου ᾄδειαι πικρῆς κακίης
 ρῆς. τῶτοις δὲ τοῖς ἄλλοις πῶν ἀχῶν ἀδυνατῆσιν, ἰκύνον
 πρὸς ἀμύχανα ᾄδειαι, πρὸς τε τὴν εἰλικὴν πῶν ἀντιπεγ-
 μέων, καὶ πρὸς τὴν ἀδυναμίαν τῆς δίψης, τῆς πῶν χει-
 μαρῶν ἀπορροῆς ἀφθονῶς αὐτοῖς τὸν ποτὴν χορηγῶν. πῶ-
 τοῖς κτῆν σικέχαιαν ὁ ἡμέτερος τῆς στρατιᾶς χορός. ἀπ' ἑ-
 κείνων πῶν δισημείων, καὶ αὐτοὶ πῶν τὴν πίσιν κυρωθεῖν,
 καὶ τοῖς ὁμοίοις ἐν ἑαυτοῖς ἐπισημείωσιν, εἰς τὸ σῶτον μεγα-
 λοφυῖας ἐπῆρθησαν, ὡς τῆ πῶν ἀρετῆς, καὶ ἕαν
 πῶν ἀνασῆσαι τὸν φθόνον. καὶ ἄλλοι ᾄδ' ἕαν πῶν ἑαυ-
 ναυτοῦτων ἡμῶν ἐκ τῆς τῆ Γαβρίελλας ἐμάθομεν, ὅτι ἂν
 δίκημα ἑαυτῶν εἴποιε ὁ ἀντίπαλος τῆς ἀθροιστικῆς ζωῆς τῆ
 τῆ Γαβ ἀδοκίμησιν, καὶ ἄλλοι τῶν εἰρητῶν πρὸς αἰτισμῶν,
 ὅτι ἐλύπει αὐτῶν ὁ Γαβ, ἀληθινός καὶ δίκαιος καὶ ἀμειψῶν
 ὡν τὸν αὐτὸν ἔσπον εἶδε ποιητῶν τῆ ὀφθαλμῶ ὁ τοῖς ἀγα-
 θοῖς ἐπισημείωσιν, τῆς μεγάλης ἰσχυρῆς ἀγανισίας, καὶ ἕαν
 νεγμο πολιαν ἡδῶν ἐκ ἡλικίας τῶν τε βλεπῶν. εἶδε σωμα-
 των αἰσῶς ἐκ ἀφροσύνης κοσμημάτων. εἶδεν ἐνόπλιον τε
 να χοροσασίαν, ἄλλο τῆς στρατιᾶς αὐτῆς τῆ Θεῶν χοροσασίας,
 καλῆς ἀρετῆς, βλοσυρῆς τὸ ὄμμα, γαύρης τὸ φρόνημα,
 πάχος ποδῶν, πῶν ἰσχυρῶν διωκτικῶν, συμμετρίαν μελῶν, ὡ-
 πᾶσι τοῖς ἀπορροῆσιν αὐτοῖς ἀπορροῆσιν τὴν τῆς φύξης ἀρε-
 τῆς, τῆς σωματικῆς ἀκλειῆς ὑπεραςπαρῆσιν. ἐμάθε.

πατεῖ καὶ δι' ἐκείνων καὶ φθόνη, ὁ ἐμφορηματῶν τῶν οἰκισμῶ-
 νων, εἶδον καὶ εἶα ἀνθρώπου ἀληθινόν, ἀλλὰ σύστημα θεῖον
 πούτων ἀνθρώπων, πάντων ἀληθινῶν, δικαίων, θεοσε-
 βῶν. ἐξαιτεῖται πάντως εἰς τὸ ἴδιον βέλημα. καὶ πρῶτον
 μὴ εἰδωλομανῶντι καὶ τῆς στρατίας ἀρχοντι σύμβουλος γίνε-
 ται, μὴ αὐτῶν ἄλλως ὑπερχειν τῆς καὶ τῶν βαρβάρων νίκης, εἰ
 μὴ τὸ ὄνομα τῶν Χριστῶν προσκυμῶντες ἀποδοῦσαιτο. ἀνα-
 δείχθῶντων δὲ τῶν ὡς τάχιστα καὶ τῆς ἀγαθῆς ὁμολογίας,
 καὶ αὐτομολῶντων πρὸς τὴν καὶ τῆς πάθους τελείωσιν, τὸ μὴ
 δεῦς ἐπαγαγεῖν τὸν καὶ τῆς ξίφους θάνατον, ὡς τι φιλιάν-
 θρωπον ὁ ἄχθρος παρητίσατο, δεσμοῖς δὲ τοῖς ἐκ σιδήρου
 καταπιέσας, ταύτην ἐποιεῖτο τὴν τῆς τιμωρίας ἀρχὴν. τοῖς
 δὲ καὶ ἄρα καὶ ὁ δεσμός ἐγκαλλώπισμα, καὶ θέαμα γλαφυρόν
 καὶ ἴδω Χριστιανῶν ὀφθαλμοῖς, νεότης ἐξαιλεγμένη ἀειθροῦ
 πᾶσι, κάλλει καὶ ἀρετῆς, ἡλικία ὑπὲρ τῆς ἄλλης, πάντες
 καὶ ταῦτα μετ' ἀλλήλων τῶν δεσμῶν σιωπηρόζοντο, ὡσπερ τις
 σίφωνος ἢ ὄρμος παλαιωχρῆτος ἰσομεγέθεις μαργαρίτας ἐν
 κύβω δικιλημεθῆς ἔχον. τοῖστοι ἦσαν οἱ Ἄγιοι, καὶ καὶ
 πίστεως ἡτοιμητοί, καὶ καὶ τῶν δεσμῶν πρὸς ἀλλήλους σφιγγό-
 μνοι ὄντες καὶ καὶ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος καλοῖ, προσηλὴν καὶ
 πάσης ἀδελφῶν ἐγίνοντο. οἷον ἐπὶ τῶν ἑρμῶν συμβαίνει
 θαυμάσιον, ὅταν δι' αἰθερίας καθαράς ἢ τῶν ἀστέρων χάρις
 δι' ἀδελφῶν ποικίληται, ἕκαστος τῆν οἰκίαν αἰγλίω εἰς τὴν
 κοινὸν κόσμον τῶν Οὐρανῶν συνεισφέρουτος. τοῖστον ἦν τῶν Ἄ-
 γίων τὸ θέαμα, ὄντος, καθὼς φησὶ περὶ Ἰεζεκιὴλ ὁ Προφήτης,
 ὅρασις λαμπράδων συσρεφομένων. ἐμφιλοχαρεῖ ὁ λόγος τῶν κάλ-
 λει τῆς ἄρας. αἰδὲ καὶ, καθὼς ἡ Σοφία φησὶν, ἐκ μεγέθους καὶ
 καλλονῆς κτισμάτων, καὶ τὸ ἐν κρυπτῶ κάλλος ἀναλογίζεσθαι.
 ἐπειδὴ καὶ ἡ τῆς ψυχῆς καθαρότης καὶ τῆς φαινομένης διέλαμπει,
 καὶ ὁ φαινομένης ἀνθρώπου, ἀξίον ἦν τῆς ἀφανῆς οἰκηθῆσαν, ὡς
 καλὸν κρίνειν πάντες τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ θέαμα, καλὸν λέγει τοῖς κα-

καλῶ βλέπειν ἐθέλωσι· καλὸν Ἀγγέλους, καλὸν ταῖς ὑπερ-
 κοσμίαις δυνάμεσι· πικρὸν δὲ τοῖς δαίμοσι, καὶ ὅσοι τὰ πᾶ-
 ραιμόνων ἠσυχάζοντο, ἀνθρώποι. εἴπερ ἀνθρώποι, οἱ τοῦ
 τὸν ἀνεσηκότες τῆ μεγαλείῳ τῆς φύσεως, ἐρατιῶται τῆ Χρι-
 στῆ, τῆ Ἁγίῃ Πνεύματος ὀπλίται, τῆς πίστεως ἀντιμαχοῦ,
 πύργοι τῆς θείας Πόλεως, οἱ πᾶσαν εὐκλισμῶν τιμωρίαν, πᾶ-
 σαν φόβον ἐπακτάσασιν, πᾶσαν ἀπειλήν προσβολῆν, ὡς τινὰ
 παιδίων ἀδοκίαν καταχλοάζον. καθάπερ ἐχὶ τὰ σώματα ταῖς
 ἐπιείαις ἐκδόντες, ἀλλὰ τὰς τῶν σωμάτων σκιάς· οἱ σαρκὶ τῆ
 σάρκα καταπαλαίσαντες, καὶ τῆ πρὸς τὸν θάνατον ὑπεροφίᾳ
 πάντων τῶν τυραννικῶν φόβων ὑπερβρόνθοντες, ὑψηλότεροι τῶν
 ἀνθρώπινων μύθων ἐδείχθησαν· οἱ καλῶς τοῖς σωματι-
 κοῖς ἔσπραίοις ἐμμελετήσαντες· ὡ καλῶς μετνεγκόντες τὴν
 τῆ πολυρκίᾳ ἐμπειρίαν εἰς τὴν καὶ τῆ συμβόλου ἀδριτάξιας
 καὶ εἴφει πρὸς χεῖρας ὀπλιόσαστες, ἐδὲ τῶν ἐν τῆ εὐλοῦ θυρῶν
 προβαλλόμενοι, ἐδὲ χαλκῆ πρὸ κεφαλαία, καὶ κημίσι πρὸ
 φραξάμφοι, ἀλλὰ τὴν τῆ Θεῶ πνοῶν ἀναλαβόντες, ὡ
 ἐκζεάφει ὁ στρατηγὸς τῆς Ἐκκλησίας, ὁ θεῖος Ἀπόστολος,
 θυρῶν, καὶ θώρακα, καὶ πρὸ κεφαλαία, καὶ μάχαιραν· ὡς
 ἐχάριεν καὶ τῆς ἐναντίας δυνάμεως· ἐστρατιῶται δὲ τέκτον μοῦ
 ἀρατὰ χάρις, τῆς δὲ τῆ συμβόλου ἀδριτάξιας ὁ ἔχων τῆ θε-
 ιατικὸν κράτος· τῶνος δὲ τῆς ἀδριτάξιας αὐτοῖς, τὸ τῶν μαι-
 φόνων δικαστήριον ὡς· ἐν ἐκείνῳ συσταῖτες διηγαυρίζοντο, οἱ
 πρὸ ἀπειλαῖς ἀπροβολιζόμενοι, οἱ δὲ καὶ τῆς ὑπομονῆς ἀμυ-
 νόμοι, ἀρότισις ὡς παρὰ τῶν ὑποκωντῶν, ἐξομνυδαί τὴν
 εἰς τὸν Κύριον πίστιν, ἡ ζήμιᾶται διαπάτη· ὡς πρὸς πα-
 ρὰ τῶν ἀρετῶν, μέχει θανάτου παραμένειν τῆ λόγῳ· πῦρ
 ὡς τῶν ὑποκωντῶν, καὶ εἴφος, καὶ βάραιθρον, καὶ ὅσα ἄλλα
 πᾶν κολαστικῶν ὀνόματα· μία φωνὴ πρὸς πάντας πάντας ἡκῶ-
 σι, Χριστὸς ἐν τοῖς σώμασι τῶν Ἁγίων ὁμολογῆμῶς· αὐτὴ ὡς
 ἡ πᾶν ἐναντίων πληγή· καὶ τὴν πρῶτην καὶ τῆ ἐχθρῶ τὴν
 αἰχ-

αὐχμῶ. ἔξ. ταύτης τῆς φωνῆς μέσῳ ἔβωθη τὴν καρδίαν ὁ
 ἀπειμῶς. ἔτος ὁ λίθος ὄσιν, ὁ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ Δαβὶδ
 σφενδονέμῳ, ὁ τυχὼν τῆς κεφαλῆς τῆς ἀντικειμῆς.
 ἢ ἡ τῆς Χειρὸς ὁμολογία, σφενδονή γίνεται τῷ καλῷ στρατιώ-
 τῃ, πίπτει ὁ ἐχθρὸς ἢ ἀκέφαλος γίνεται. ἀλλὰ παρλιχ-
 θῆ ἀφωιάσας ὁ λόγος, ἢ ὑπὲρ τῆς ὄρας ἐξάλλεται, καὶ
 ἡ ἀρρήτων κατατολμῶ, ἢ λέγειν προάγεται, ὡς ἐπὶ εἰ θε-
 τῆς τῆς ἀφωιάτων ἡμῶν. ὅτι ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ φωνῇ τῇ τῶν
 Χειρῶν ἐν παρρησίᾳ ὁμολογῶν, κρότος μὲν καὶ αὐτῶ, καὶ
 ἐπαινος τῶν ἀγίων Ἀγγέλων, εὐφημία δὲ τῆς πό-
 λεως τῆς ἑραίας Πόλεως ἐπιπροσόντων τῷ κατερθώματι,
 χαρὰ δὲ πάσης τῆς ἐν Οὐρανῷ πανηγύρεως, οἷον γὰρ συνέ-
 στη τότε τοῖς Ἀγγέλοις ἐν τῷ κόσμῳ τῶν ἀνθρώπων τὸ θεί-
 ον, οἷον εἶδον συμπλοκῆν τῆς δειβόλης, καὶ τῶν ἀνθρώ-
 πων, οἱ θεαταὶ τῆς ἡμέρας ζωῆς, ὡς ἀπνευστίον τῇ τῶν
 τῇ πάλῃ τῷ σύσασιν ἔχον, ὅτι ὁ ὄρις τὸν Ἀδὰμ κατεπα-
 λίσαν, ἢ ἡμῶν τότε ἀνθρώπος μίαν τῇ ποιῆς προσβο-
 λῶν, ἔξ. τῆς δειβόλης, ἢ δειβόματος αὐτῶ προσαχθεῖ-
 σαν, ἀλλ' ὅμως τῇ προσέπεσε, ἢ ἀνέβη τῇ πτώματι. ἐπὶ
 τῶν δὲ πῶν καὶ ἄργα ἢ ἀποκατα τῆ ἐχθρῶ τῶ πα-
 λαίσματα. ἐλπίδας προίτεινον, οἱ δὲ παιστῶν. φόβος
 ἡπέλει, οἱ δὲ κατεγέλαν. καὶ φοβερὸν καὶ μοιον αὐτοῖς τὸ
 τῆ Χειρὸς χειρῶναι, ἐν ἀγαθὸν τὸ μὲν Χειρὸς εἶναι μέτρον,
 τὰ δὲ ἄλλα πάντα, γέλας, ἢ σκία, ἢ φλυαρία, ἢ διε-
 ρώδη φαντάσματα. Δια τῆ κατατολμῶ τῆς ἀφωιάτων ὁ λό-
 γος, καί φησιν, ἐπαγάλλεσθαι πάντα τῷ ὑπερκόσμιον δύ-
 ναμιν τῷ τῆς ἀφωιάτων κατορθώματι. ἔτι ὁ λόγος καὶ τῆς ἀ-
 πολμήτων θρασυῖεται. ἔτι τολμῶ διηγείσθαι τὸ ὑπερκόσ-
 μια, ὅτι τῆς ἐνικῶν κατορθωμάτων ἐν τῇ τῆς τῆς ἀφω-
 τῆς συμπλοκῇ ὁ δίκαιος ἀγαροθῆς τῆς ἐπὶ τῇ νίκη σφά-
 ρις ἀποκατα, ἢ ὁ Ἀρχιερατῆς τῆς θείας δυνάμεως τῶν

ἀρεταῖα πῶς τικηταῖς παροικίῳζε. καὶ τὸ Πρῶμα τὸ Ἄγιον
 καὶς παντοδαποῖς ἐδέξαντο χαρίσμασιν. ἐπειδὴ ἦν εἰς αὐτῶν
 Τριάδα ἢ πῆσις ὡμολογῆτω, ἡγὰρ τὸτο καὶ ἡ χάρις αὐτοῖς πα-
 ρὰ τῆς Τριάδος ἀπεμείβετο. τίς δὲ ἡ χάρις αὐτῶν; αὐτὸ πῶς
 τὸ ὑψηλοτέρως ἐπιδειχθῆναι τῶν πρώτων ἀγωνιστῶν, τὰ Ἀ-
 δάμ, λέγω, καὶ τῆς Εὐας. ἐκεῖνοι ἐτάσαν τὴν ἀνδραπίνην
 φύσιν ἡγὰρ τῆς ἁμαρτίας κατήνεγκαν. ἔτοι κεμῶν ἐν τῷ
 κτόματι τῶν παραλαβόντων ἡγὰρ τῆς ὑπομονῆς πάλιν ἀνέρθαν
 σαν. ἐκεῖνοι ἐν τῷ Παραδείσῳ ἐπὶ γαῖᾳ ἀπώδησαν. ἐπι-
 εἰπῶσαν ἐπὶ τὸν Παράδεισον ἀγωνίσθησαν. ἐκεῖνοι κατ' ἑαυ-
 τῶν τὸν θάνατον ἀπλίσαν, ὅπλον ἦν θάνατος ἢ ἁμαρτία, φη-
 σάν. ἔτοι κατὰ πλυσμῶν τῆ ἁμαρτίαν τὸν θάνατον ἡγὰρ τῆς
 ἐαυτῶν ἀνδρείας ἠχρίσαντο, τῆ ὑπομογῆ τῶν παθημάτων, καὶ
 κούρη τὴν ἀμύνην ἀπαμβλαύσαντες. ὡς εἰπεῖν καλῶς, πῶς
 οὐ θάνατε τὸ κούρη; πῶς οὐ ἔστι τὸ τίκος; καρπὸς ξύλου τι
 ἀθλιώτερον; τί ἀτελέστερον ξύλου; καρπὸς ἀχρῶς τινὶ, καὶ
 ἰδού τὴν γάστρως ἐπιμεχρωσμένης, ἀτιμαθῆναι τῷ Παραδείσῳ
 τὴν χάριν ἐποίησε. τοῖς δὲ μεγάλοις καὶ τοῖς ἀγωνισταῖς, καὶ
 αὐτῶν ὁ ἥλιος ἐφαίνε γλυκῆς, ἀλλὰ καὶ πῶς ἐκασταῖς ἠλλοθῆναι
 πο, ἵνα μὴ τῷ ἀληθινῷ φωτὶ ἀκτινέσωσι. Τί λέγει τὸ ἔλεος
 Εὐας ὁ λόγος; παραύχομαι γὰρ καὶ ἡ ἑρα τῷ δέοιτος καταδραμεῖν
 τῆ ἁρωτογῶν. εἰδὲ φησιν, ἔτι ἀρεσθὲ τοῖς ἐφθαλμοῖς καὶ
 ἀμῶσι εἰς γαῖαν. εἶτα τὴν ἐν καὶ τοῖς χάρισι αὐτῶν τῷ Παραδεί-
 σῳ ἠδ' ἀξῶντο. καὶ τοῖς δὲ ἄρα καὶ γάστρως ἠδούτω πᾶ ὀφθαλμοῖς
 δι. Οὐρανὸς, ἥλιος, γῆ, ἀνδραπῶν, παῖδες, μητέρες, ἀδελ-
 φῶν, φίλοι, συγγενεῖς, ἠλικιωταί, ὡς τί μὲν ὀφθῆναι γλυ-
 κύτερον; τί δὲ εἰς γαῖαν ἔλθῃν τιμιώτερον; οἴδατε οἱ παῖδες
 τὴν εἰς τῆς γονέας σοργίαν; οἴδατε οἱ Πατέρες τὴν σοργίαν τῶν τέκνων
 ἡγὰρ θῶν. οἴδατε ὁ βλέπων τὸ ἐν ἡλίῳ γλυκῆ. ἐν ἀγνοῖᾳ ὁ φι-
 λᾶδελφος τὴν φυσικῶν σοργίαν τῆς ἀδελφότητι χρίσιν. ἐπίστασαι
 ὁ γίος τὴν ἐκ τῶν ἠλικιωτῶν. ὅσοον σοι τὸν βίον ἠδούκ-

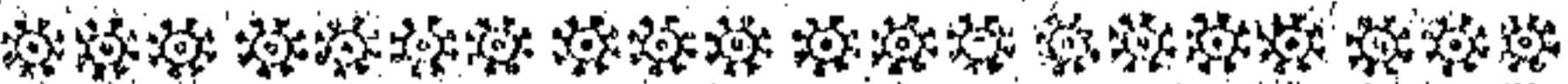
σιν. ἀλλ' ἐκείνοις πάντα ἐχθρά, πάντα ἀλλότρια ἦν. οὐ
 μόνον ἀγαθόν ὁ Χριστός, πάντα ἠρήσαντο, ἵνα τῶτον κερ-
 δήσωσι. Χρόνος ἦν τῆς δεσμῶν ἐπ' ὀλίγος, καὶ τοῖς Ἁγίοις
 τῆς ἀδελφείας τῆς τιμωρίας ἢ πρὸς τὴν τελείωσιν ἐπιθυμία
 σωτηρίας. καὶ ὡς οἱ τὴν σωματικὴν ἀξίαν μελετή-
 ζουσι, ἐπειδὴ ἰκανῶς ἐν παιδοξίβητι τὴν δύναμιν κηύσονται,
 ἔτι θάρρους ἐπὶ τῆς ἀγάπης χαρῆσι, τὸν αὐτὸν φόβον καὶ
 ἔτι καὶ τῆς δεσμῶν, καὶ τῆς φυλακῆς ἰκανῶς παιδοξίβηθε-
 ρες πρὸς τὴν ἀσέβειαν, ἔτις ἐπὶ τὸν σέφνον τῆς ἀγάπης
 προήθησαν. Ἡ ἄλθη ἢ ἀπολυθῆσα τὸ λόγος ἐπὶ τὴν τελεί-
 τήν, μάλλον δὲ ἐπὶ τὴν κορυφὴν ὅλας τῆς κατορθώματος ἡ-
 πος ἦν ὁ καιρὸς, αὐταὶ τῆς ἀγάπης αἱ ἡμέραι, τῶτον τὸ τῆς
 Πάχας προοίμιον, τὸ τῆς ἀγίας τεωαρακονταίδος μυσηρίον.
 πασάκοιτα ἐξίλασμιε ἡμῖν αἱ ἡμέραι, ἰσάριθμοι καὶ τῆς
 Ἀγίων οἱ σέφαροι. ἦπερ πῶσιτος ὑμῖν εἶναι δοκῶ καὶ ἀδολε-
 γος, καὶ ὑμέτερα θαύματα ἐν ὑμῖν διηγύμενος, καὶ τοῖς ὑπε-
 ροῖς τὴν ἀκοὴν δεξιόμενος. πλὴν αἷς αὐτὸ μὴ ἀτελεῖς ὑμᾶς
 ἀδελφοί μοι ὁ λόγος, πρὸς τὸ πέρας τῆς ἀγάπης, τοῖς Ἁ-
 γίοις καὶ ἡμεῖς συυδραμέμεθα. κρυμὸς ἦν καὶ τὴν ἡμέραν ἐ-
 κείνην. πάντως δὲ ἔδον δεῖν μαθεῖν ὑμᾶς, οἷος ὁ κρυμὸς,
 ἐκ τῆς πέρσης ἡμέρας σοχαζομένης. κρυμὸς καὶ αὐτῆς τῆς
 βίχων ἀδουόμενος. ἔσε τὴν ὑπερβολὴν, οἷτε ἐπήλυδες τῆς
 τόπων, καὶ οἱ αὐτόχθονες, καὶ ἔδον δεῖν λόγος μαθεῖν.
 ἀλλὰ καὶ ἕτερος εἶποι τὴν θαυματοποιίαν τῆς ὑμετέρων χα-
 μῶτων, ὅπως ποταμοὶ μὲν ἀέννα φέροντες ἴσανται, ἀπι-
 βαινέσης τῆς ρείθρου τῆς πήξεως, καὶ ἀπελιθοποιέσης τὰ κύ-
 ματα. ἡ δὲ γείτων λίμνη σημείων τινῶν πρὸς τὸ ἐπιγεωωθῆ-
 ναι λίμνη ἔσα προσδέεται, χερσωθεῖσα καὶ τῆς πήξεως, ἐφ'
 ἧς σωήθεις ἔστι τοῖς βυλομοῖοις ἀπὸ τῆς κινήτων αὐτῆς κα-
 διππάζεσθαι. οἷσα ποταμῶν καὶ ἐκ πύρος ὕδαρ τοῖς ἐγχα-
 ρίοις ἐπινοόμενον, ὅταν τι ζύρας ὕδατος ἴστανκλάσαστες,
 ὡς ἔρ

ἑσπερίαι χαλκόν, ἢ σίδηρον τὰ πυρὰ λατίζαντες, ὑδαρ
 τὸν λίθον ποιεῖσσι. τοιοῦτος ἦν ὁ καιρὸς καὶ τὸν τῆς ἀθλήσεως
 χρόνον, ἐπιτάσσιν τῶ κακῶ κατὰ φύσιν ἐκ βορείων πνεύματε
 κῶν λαβόντες, καθὼς ὄσιν ἀκείν τῶν διαγυμνῶν τὰ θύμ
 ραται. Ἐπειδὴ τοῦτω λαμπροῖς τὸ ὄνομα τῶ Κουεῖς δημοσί
 κηρύξαντες, καὶ ἤδη σερασίτας ἑαυτοῖς διὰ τῆς τοιαύτης ἀνάρρη
 σῆσαις δείξαντες, ἐχώρην ὅτι τὴν διὰ τῆς θανάτου τελείωσι,
 ὅπως αὐτοῖς ἐπενόηθι τῆς ἀθλήσεως ὁ ἔστος. πρόσταγμα γί
 νεται τῶ τυράνῳ κρυμῶ τῆς ἀθλητικῆς τιμωρίας. ὡ τῆς ἀ
 θλητικῆς καὶ τῶν ῥημάτων καὶ τῶν νοημάτων. ὅσον ἀπολείπεται τῆς
 ἀξίας ὁ λόγος. θανάτου πρόσταγμα, καὶ κρυμὸς, καὶ τιμωρία,
 καὶ προσδοκία τῆς τοιαύτης κολάσεως. καὶ ἡ μακαρία νεότης, ὅ
 γέλωτι καὶ παιδιᾷ καὶ φαιδρότητι τὸν τῆς τιμωρίας κατελάμβαν
 τε τὸπον. δρόμος γὰρ τῶν ἀθλητῶν ὅλη τὰ πάθος. δρόμος γὰ
 ρὸς τὸ καὶ σιωπῆτος, καὶ φιλονεικία τῶ περὶ κλάσαι τῆς ὁμολο
 γίας τὸν σέφαρον. ἴσιν πρὸς τὴν νέκην καὶ αὐτοῖς ἡ ασκη
 αῖσις ὑπερος ὠφθη τῆς προθυμίας. ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν ἀπασ
 τες πῆτονι καταλαμβάνοντες τὸν τόπον, ὡσεὶ δημοσίοις τότε λέ
 ῖοις χολάζοντες, ὡς καὶ αὐτοὶ μέλλοντες τῆς λιτῶ καταφά
 θρῶσαι τὰ σώματα, ἐτόμας τὴν τῶν χιτῶνων ὡς βολῶν ἀ
 πέτιθοντι, τὸ καὶ Ἰὼβ πάντες ὅλην θεγγόμοιοι. ὅτι γυμνοὶ
 εἰσῆλθόμεν εἰς τὸν κόσμον, γυμνοὶ πρὸς τὸν εἰσαγαγόμεθα ἀ
 πελοισόμεθα. ἄλλ' εἰσβῶν καμῶ εἰς τὸν κόσμον, καὶ ὅτε ὅτε
 νεγκεῖντι ὀφείλομεν. μάλλον δὲ γυμνοὶ εἰσελθόντες, πλῆ
 ρεις θησαυρῶν πῶν ἐκ τῆς ἀγαθῆς ὁμολογίας ἀπελοισόμεθα.
 ταῦτε λέγοντες, καὶ τοιαῦτοις ἑαυτοῖς λόγοις ὡς θαυματούοντες,
 ὁδίδοντο τῆς πῆξαι τὸ σῶμα. καὶ ἡ μὲν τῶν σοιχείων φύσις κα
 περὶ αἴτιο τῆς πῆξαι, ἡ δὲ τῶν Μαρτύρων φύσις, ὡς ἀδελφῶ
 τος ἦν. μάλλον δὲ ἡ μὲν φύσις τὸ οἰκεῖον ὕπαρχε, καὶ τῆς ἀλ
 γεινᾷ περιδέχεται. ἡ δὲ μεγαλοφυΐα τῶν ἀθλητῶν, καὶ πρὸς
 αὐτῆν τῆν φύσιν διαγωνίζετο. ἡ μὲν γὰρ δύναμις καὶ μικρὸν
 διε-

διαλύεται, μαραινομύνη καὶ σαπυνομύνη διὰ τῆς πήξεως, ὅ δὲ τῆς
 ψυχῆς τόπος μείζων ἐγίνεται. ἐμελαίετο μὲν ἡ ὄρα τῆς σάρκα-
 τος, καὶ ἀπῆλθεν τὸ κῆλος, καὶ τὸ τῆς παρκοῦς εὐχρῶν κατεμα-
 ραίετο. ἀπέρρεον δάκτυλοι, καὶ κρυφαῖ κατ' ὀλίγον πρὸς κοπ-
 τήμοι. μέλη τε πάντα καὶ αἰσθητικὰ τῆς πικρίας τῆς κρύου πρὸς
 εὐεθρύπιτο. πηλοδερμική ἦν κατ' ὀλίγον ἡ σὰρξ, καὶ δια-
 δῶσα, καὶ πρὸς λακίζομενή τοῖς μέλεσι, τῶν ὀστέων ἀπέρρει,
 καὶ τὰ τῆς νεκρότητος πάθη ἐν αἰσθήσει εὐδῶν. καὶ ἔτι αὐτοῖς
 καὶ μικρὸν ὀδυρόμας προΐων ἐμικρύνει τρισὶν ἡμέραις παρα-
 τινόμενος. μέχρι γὰρ τῆς αἰσθήσεως αὐτοῖς διαρκεί-
 σης, ἐμεικῶν ἐφ' ἧς ὁ ἀρχὴς ἐπέχθησαν τῆς πύξεως, διὰ πάν-
 των κηκισαὶ καὶ τῆς ἐλαστικῆς γυμνασίας, ἀλλὰ τίς αὖ μοι τῆ
 δειῶν ἐκείνου πομπῆν, ὅτε τὰ ἅγια σάματα δι' ἀμαξῶν ἐπι-
 τὸ πῦρ ἐπομπόητο; πῶς αὖτε καὶ κλαυθῆτος ὑπὸ τῆς ἐξβολῆς,
 ἀντεισήχθη τῷ ἀειδρῶ ὁ δισμοφύλαξ ὑπὸ τῆς χάριτος; τίς
 μοι διηγῆσεται τὴν μητέρα ἐκείνη τὴν ἀξίαν τῆς μάρτυρος
 ῥίζαν, ἢ καταλειφθεῖται ὑπὸ τῆς δυνάμεως τῶν ὀστέων, διότι
 ἐμπρὸς ἦν, καὶ διὰ τῆς μὴ ἀναληφθεῖσας ἰσθμίων ἀλλων ἐπι-
 τὴν ἀμαξῶν, ἐπειδὴ εἶδε τὴν φιλανθρωπίαν καὶ δυνάμει ἐπι-
 τὸν ἀεισέα, τὴν ὕβριν καὶ ἠνεγκον. ἀλλ' ἐκείνου μὲν εὐλοιδά-
 ρει, ὅτι τῶν σωματικῶν τῶν ἀδελφῶν ἀπεχοίνοισεν. αὐτὴ
 δὲ παρασάσα τῷ μάρτυρι, ἡδὴ νεανηκότητι, καὶ ἀκινῆτως ὑπὸ
 τῆς πύξεως ἔχοντι, καὶ ἐδῶσα ψυχῶν καὶ ἀδραστῶν ἀδραστῶν συ-
 τεχόμενον, τὸσάτον ζῶντα μόνον, ὅπου τῶν ἀλγυθῶν ἐπα-
 δυνέεται, ἀμυδρῶ καὶ μαμαρασμοῦ τῶν βλέμματα τὴν μητέ-
 ρα ἐαυτῆς ὑποβλέπονται, νεκρῶ καὶ ἀτονέση τῆς χειρὸς διασώ-
 τά τε καὶ παραμυθόμενον, ὑποφέρειν ἡθελῶς παροχρῶνται
 ὅπειδὴ ταῦτα εἶδεν ἡ μήτηρ, ἀρά τι ἔπαθε μητρικόν; ἀρα
 σιωπηλὴ καὶ ἀσπλάγχνα; ἢ τὸν χιτῶνα πρὸς ῥήξασα; ἢ
 πρὸς ἀχρῶν τῆς τέκνης, θρημαῖς ταῖς ἀδελφαῖς τὸν μαρμαρόν

ἐπιθάλασσα, ἄπαυς. καὶ τὸ εἰπεῖν τι τοιαῦτον, τῷ ἀγγέλου
 ἐστίν. ὅπως ἐν τῷ καρπῷ τὸ δένδρον ἐπιγυμνάσιον. καὶ δὲ
 αὐτὰ δένδρον σαπρὸν καρπὸς καλῶς ποιῆσαι. ἐπεὶ ἐν ὁμοί-
 ατις τῆς μαρτυρίας καλῶς, ἐπαίνεσον τὴν ἀειδοτόκον μητέρα
 τὴν δεξιὰ τῆς πενογονίας σωζομένην, καθώς φησὶ ὁ Ἀπόστο-
 λος. ἐπειδὴ ἡ τοιαῦτον παρέστη τῷ Θεῷ τὸν καρπὸν, ὑπὲρ
 τῆς κοινῆς τῆς γυναικῶν ἀπελογίστα φύσεως, καὶ ἐμὴ
 φησὶ, τέκνον, σὺ ἐστὶς τῆς ἐμῆς ὡδίνος βλάστημα. τὸν Θεὸν
 δεξιὰ μὲν καὶ Θεὸν ἐξηνήθη. ἔλαβες ἐξουσίαν τέκνον Θεοῦ
 γενέσθαι. ἴδρα με πρὸς τὸν σὸν πατέρα. μὴ καταλειφθῆς πα-
 ρὰ τῷ ὁμιλίῳ. μὴ δάκρυον ἐπὶ τὸν σέφανον ἔλθῃς. μὴ
 ἀτελή ποιήσῃς μητέρα δὲ χυμῷ. καὶ λυπήσῃς μητέρα, σέφαν-
 ος καὶ ἰνικητὴς καὶ ἱσοπαιφόρος γυμναστής. ταῦτα λέγῃς, καὶ
 ὑπὲρ τῶν φύσιν ἐαυτῶν τονάσασα, μᾶλλον δὲ τονάσεια
 ἀπὸ τῆς πνέματός, αὐτῆ τὸν ἐξ αὐτῆς καὶ τῶν λοιπῶν ἐπὶ τῷ
 ἀπλωμῷ ἀπέθετο, φαιδρῶ τῷ κοροσάπτῳ τῷ Ἀθλητῆ κοροπομ-
 πόσεια. καὶ δὲ ἐπὶ ταῖς οἷα; ἐνήθλησαν τῷ ἀέρι οἱ Ἀ-
 γιοὶ, ἠγίασαν καὶ τὸ πῦρ τῆ ἐαυτῶν κοροσθήκη, ὕλη τῆ φλογὶ
 γυμνασῆται, ἠέγκαν καὶ ἐπὶ τὸ ὕδωρ τὴν ἀλογίαν, δεξιὰ πνε-
 μῶν ἐπληρῆστο καὶ θεῖα λόγια. οἱ θεῖοι Παῖδες συμπροσλαμ-
 βάσειν εἰς τὴν κοινὴν ὑμνολογίαν ψύχος καὶ πνεῦμα. τὸ ψυ-
 χος, δεξιὰ τῆς πύξεως, τὸ πνεῦμα, δεξιὰ τῆς καύσεως. εἶτα διη-
 δον δεξιὰ πύρρος καὶ ὕδατος. καὶ ἐπὶ θυμῷ ταῦτα ἀς ἐγγραμ-
 ματῶν ἀναγραμῶν ὁ λόγος, καὶ ὁ θεῖος τῶν πρῶτων ζητημάτων
 ἐν καιρῷ καὶ ἐξοπίσαι. οἷς ἐξοπίσαι τῷ Παραδείσῳ ὁ ἄνθρω-
 πος, ἐπέχθη φρεσὶν τὴν εἴσοδον φλογίνῃ ῥομφαίᾳ ἢ σφρα-
 γμῆ. καὶ ἡ αἰτία τῆς τοιαύτης τῷ Θεῷ κορομηνείας, τὸ μὴ πα-
 ρελθεῖν ἐπὶ τὸ τῆς ζωῆς ἔσλον τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἀφαιεῖν, καὶ
 ἀναμεῖναι ἀδυνατήν. μέμνηθε πάντως τῶν ἐζητημάτων. με-
 μνηθε δὲ, ὡς εἶπός, καὶ πᾶσι πρὸς τὸ ζήτημα ἡμῶν ἀρημῶν.
 καὶ εἰ μέμνηθε πάλιν ὑπ' ἀρχῆς ἐπεξιοῦμαι, καὶ ἄλλον ἐμὴ λαμ-

βλέπει τὸν λόγον, ὅπερ τὸν παρόντα ἔσαι καιρὸν ἢ ᾧ δόξασις
 ἰθὺς ἐν ζήτημα ἴτε ἡ εἰς τοῖς ἁγίοις ἄβασός ἐστιν ὁ
 Παράδεισος, ἔξ τῆς σφρομαῆς ῥομφαίας, καὶ εἰ τῆ Παράδει-
 σος. Ἄθληται ἀπολλοῦνται, τίς ἢ ἐπαγγελία λοιπὸν,
 ὅπερ ἡς ἀνάδοχον τῆς τῆς ἀπεθείας ἀγῶνας; καὶ εἰ τῆ Διὸς
 ἔλαττον ἔξασι, πρὸς ὃν εἶπεν ὁ Κύριος ὅτι σήμερον μετ'
 ἐμῆ ἔσθῃ ἐν τῆ Παράδεισῳ, καίτοι γὰρ ἐκ ἐκείνης ὁ Διὸς
 τῆ σαυρῶ προσήλθε. ἀλλ' ἐπειδὴ ἐργὸς τῆς σωτηρίας ἐγέ-
 ρετο, εἶδεν ὁ δόξος καὶ ἀφ' οὗ κλέπτει τὸν Διουαυρὸν, καὶ ἐπι-
 τυχῶν παρῆ τῆ ζωῆ ἐληήσατο, καλῶς τῆ κλεπτικῆ καὶ ἀ-
 εὐχῶς ἀποχρησάμενος, Κύριε μὴ ἀτιμίμα, εἶπαι, ἐπὶ τῆ βα-
 σιλείᾳ σου. εἴτα ἐκεῖνος μὴ ἀξίεται τῆ Παράδεισῳ, ἐπὶ δὲ
 τῶν ἁγίων ἢ φλογίνῃ ῥομφαίᾳ ἀκαλύψει τῆ εἰσοδῶν; ἢ αὐ-
 τῶν ἔχει τῆ λύσιν τὸ ζήτημα; ἔξ τῆτο γὰρ ἢ καὶ εἰς ἑσῶσαν
 ἀντιπροσώπων. τῆς εἰσῆσι τῆ ῥομφαίᾳ ὁ λόγος ἔδειξεν, ἀλλ'
 καὶ τῆ σφρομαῆ ἐποίησαν. ἴσα τοῖς μετ' ἀνάξις καὶ εὐμα-
 κροφαίτητα, τοῖς δὲ ἀξίοις σφρομαῆ καὶ καίτε γίνεται, ἀ-
 κήλων αὐτοῖς τῆ εἰσοδῶν ἐπὶ τῆ ζωῆ ὑπακούοντα, ἡς
 ἐντὸς ἐκεῖνοι γέγοναν τῆ παρρησία τῶν ἀγῶνων ἀπαθῶς τῆ
 φλόγα περάσαντες ἢ καὶ ἡμεῖς ἀδεῶς περάσαντες, τῆ πα-
 ραδείσῳ ἐντὸς ἄνοιμεθα, ἔξ τῆς πρεσβείας αὐτῶν διαμαρ-
 τῶντες πρὸς τὴν ἀγαθῶν ὁμολογία τῆ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ ᾧ ἡ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΟΣ ΠΕΡΙ

Μετανοίας.

Αὐτὸς Φαρισαῖος, ὡς ἀρτίως ἠκούσαμεν τῆ Διὸς λέγον-
 τος, πρὸς ἑπεί τὸν Κύριον εἰς ἐστίασιν καὶ ὑπαράφειον
 ἀγει, καὶ κοινῶν καὶ ἀντιθέται. ἔξ τῆ ζωῆ κλήσιν
 ἀπα-